

ת"פ 41922/02/16 - מדינת ישראל נגד פלאח אבו עמאר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41922-02-16 מדינת ישראל נ' אבו עמאר

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלאח אבו עמאר

הנאשמים

**גזר דין
כללי**

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בשנת 2016 בגין עבירות שנעברו שנה קודם לכן בבסיס הצבאי שורק שבסמוך למושב טל שחר.

רק כעבור 3 שנים ו- 19 דיונים הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, ממנו עולה כי - כאמור - בפברואר 2015 נכנס הנאשם לבסיס שורק, שם עבד תחת פיקוח קבלן כאזרח עובד צהל, ניצל את היכרות השומרים עימו היות שבאותו יום הקבלן לא עבד, נכנס לבסיס ללא הקבלן וגנב 400 ליטר סולר צבאי אותו מילא לתוך ג'ריקנים שהחזיק ברכבו. הנאשם נהג ברכבו ללא ביטוח וללא רישיון רכב, העבירה המרכזית שהודה והורשע בביצועה היתה עבירת גניבה, בנוסף לאלו התעבורתיות.

טיעוני הצדדים:

רוב הטיעונים לעונש נשמעו ביום 2.6.19, בפני כב' השופט שמעוני וסופם נשמע לפניי, ביום 22.12.19.

המאשימה סקרה את מעשי הנאשם אשר גנב סולר בכמות נכבדה, שהיה מיועד למצבי חירום, ופגע כך גם בשלום הציבור. מתחם הענישה לו עתרה המאשימה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד שנה מאסר בפועל. המאשימה אישרה כי לנאשם אין עבר פלילי כלל, אך הוא בעל עבר תעבורתי רחב, ובהינתן דברים אלה ביקשה לגזור עליו עונש של 7 חודשי מאסר בפועל, שלילת רשיון בפועל למשך שנה לפחות, שלילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

בטיעוניה לפני בדיון הנלווה גיבתה המאשימה עמדתה העונשית בפסיקה שהגישה.

הסנגור טען מספר טיעונים:

- כי מדובר במקרה נקודתי משנת 2015 (על רקע היעדר עבר פלילי לנאשם כלל).
- רכבו של הנאשם נתפס בידי המשטרה, הוא מוחזק תפוס עד היום, עניין המהווה ענישה בפני עצמה, לרבות במישור הכלכלי.
- מדובר בעבירה פשוטה של גניבה שאין להחמיר בגינה והיא מצדיקה לכל היותר עונש של מאסר על תנאי.
- עבירות התעבורה שנעברו נבעו מסיבות כלכליות גרידא ויש להטיל בגינן ענישה הולמת של קנס ופסילה על תנאי לכל היותר.
- העבירות כולן נעברו לפני חמש שנים.
- הנאשם אדם נורמטיבי, לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה והבין את הפסול במעשיו.
- הנאשם הוא המפרנס העיקרי של משפחתו בת עשרת הילדים.
- לנאשם בעיות רפואיות מורכבות (הפנה למסמכים).

בדיון הנלווה לפניי הוסיף הסנגור וטען כנגד הפסיקה שהובאה על ידי המאשימה, איבחן אותה כמייצגת מקרים חמורים בהרבה ושב על טיעוניו כי מדובר בעבירת גניבה חסרת תחכום שאינה בסכום רב, ואין להטיל בגינה עונש מאסר. הסנגור הפנה גם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות (שהתבקשה על ידי כב' השופט שמעוני, א.ד.) ממנה עולה כי הנאשם אינו כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות, ומסקנתו אפוא שאין להטיל על הנאשם עונש מאסר כלל.

הנאשם עצמו הביע חרטה על העבירה, סיפר כי לו 9 ילדים, מצבו הכלכלי קשה, אחד מבניו בגמילה וזקוק לסיועו וביקש להתחשב בכך.

תסקיר שירות המבחן:

תסקיר נרחב שהוגש בגין הנאשם סקר את קורות חייו בעבר וכיום. מהתסקיר עולה כי בשנת 2016 התפרצו אצל הנאשם 2 מחלות המונעות ממנו לעבוד, והוא נתמך על ידי לשכת הרווחה. לנאשם 10 ילדים, חלקם חולים וחלקם מסובכים בבעיות כלכליות, ואחד מהם מסובך פלילית, ומצבו הכלכלי בכי רע. דברים דומים ואף קשים יותר עולים מנתוני לשכת הרווחה המקומית שהועברו לשירות המבחן. הנאשם הודה בביצוע העבירה ולקח עליה אחריות מלאה, לדבריו - עקב צורך כלכלי. עם זאת, הנאשם התקשה לבחון אלמנטים אישיים העומדים בבסיס העבירה, ואף לא הצליח לבחון אלמנטים של תכנון שהיו כרוכים בביצועה. להתרשמות שירות המבחן הנאשם פועל מתוך דחפים הישרדותיים גם במחיר של מעבר על החוק אף שככלל הוא עושה מאמץ לציית לו. לטובת הנאשם נרשמו המאמץ שהוא עושה לקחת תרופות באופן סדיר ולתפקד כמידת יכולתו, כמו גם זיהוי ההליך הפלילי כגורם מרתיע. לחובתו נרשמו הנטיה להתנהגות

אימפולסיבית והקושי בזיהוי הגורמים המניעים התנהגות מזיקה.

שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית כי מצא שהתמודדות הנאשם עם מחלותיו אינה מאפשרת לו את הפניות הדרושה להיעזר בהליך טיפולי, והמליץ להטיל על הנאשם עונש של מאסר מותנה וקנס שיתחשב במצוקתו הכלכלית הניכרת.

דין:

מספר שיקולים עומדים נגד עיניי בבואי לגזור את העונש ההולם והמתאים במקרה זה על הנאשם:

תחילה - העבירה. איני רואה עין בעין עם הסנגור את פשטות העבירה. יש לזכור כי בהיעדר הקבלן האחראי על הנאשם "לא היה לנאשם מה לחפש" בבסיס הצבאי בו עבד ביום האירוע. משכך - כניסתו לבסיס ברכב בו היו מונחים דרך קבע מספר גדול דיו של ג'ריקנים להכיל את 400 ליטר הסולר שהנאשם גנב הינה תמוהה לכל הפחות, וניתן להניח כי היתה כרוכה באלמנט לא מבוטל של תכנון.

אף שהעבירה שיוחסה לנאשם בכתב האישום המתוקן היתה של גניבה גרידא (למעט התעבורתיות) בעיניי ניצל הנאשם אמון השומרים על מנת להיכנס לבסיס, תיכנן העבירה מראש וגנב כמות נכבדה ביותר של סולר, שגם אם בתמונה הכללית לא "פגעה בשלום הציבור", לכל הפחות פגעה בסדר הציבורי, פגעה בביטחון הכללי - היות שהיתה כרוכה בכניסה שלא כדין לבסיס צה"ל (לפחות בדרך בה נעשתה), קל וחומר הסיבה בעטיה התבצעה.

לסיכום - בעיניי חומרת העבירה אינה קלה כלל וכלל.

באשר לזמן שחלף מאז ביצוע העבירה (כחמש שנים), סקירת כל הדיונים שנדחו ועילותיהם מעלה כי הזמן שחלף צריך לעמוד דווקא לחובת הנאשם, כי מתוך כ-19 דיונים שהתקיימו, למעט אחד או שניים, כל הדחיות נבעו מהתנהלותו של הנאשם, ולכן, זו מסקנתי, יש להתייחס לעבירה כאילו קרתה לפני כשנתיים בלבד, ולזקוף לחובת הנאשם את משך הזמן.

היעדר עבר פלילי וקיום עבר תעבורתי:

לזכותו של הנאשם יש לזקוף את העובדה שהנאשם כלל לא הסתבך עם החוק במישור הפלילי למעט הנובע מכתב האישום דנן. יש בכך כדי לחזק את מסקנת שירות המבחן כי באופן כללי הנאשם מנסה להימנע מהתנהגות פורצת חוק, ומצליח לדכא את ההתנהגות האימפולסיבית המיוחסת לו עקב בעיותיו ומצבו הכלכלי.

אני מסכים עם הסנגור כי העבירות התעבורתיות המיוחסות לנאשם, בכלל וגם בהתחשב בעבר התעבורתי הנרחב שהוא

נושא אחריו, אינן מוסיפות הרבה לצד החומרא בכל הנוגע לענישה המרכזית שיש להטיל על הנאשם והן יכולות לקבל עונש הולם במסגרת הענישה התעבורתית שתוטל עליו.

מצבו הבריאותי, המשפחתי והכלכלי של הנאשם:

שלושה מרכיבים אלה דורשים להקל בעונשו של הנאשם. בניגוד לטיעוני הסנגור עול פרנסת המשפחה אינו מוטל על כתפי הנאשם, בהיעדר יכולת לשאת בו עקב מצבו לאחר התפרצות המחלות שפגעו בו, אלא על אשתו בלבד, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. אין בכך כמובן כדי להכביד עם הנאשם, אך במארג השיקולים ביחס לענישה הראויה יש להביא גם זאת בחשבון.

לאור טענת הסנגור, שלא נסתרה על ידי המאשימה, כי הסולר הוחזר לצבא, ובהתחשב במצבו הכלכלי הקשה מאד של הנאשם ומשפחתו, אני סבור כי למרות עתירת המאשימה והמלצת שירות המבחן, אין מקום או הגיון, בתנאים הנוכחיים להטיל עיצום כלכלי בפועל על הנאשם, היות שהנפגעים העיקריים ממנו יהיו בני משפחתו.

על רקע כל אלה אני קובע כי מתחם הענישה שיש למקם בתוכו את הנאשם נע בין 3 חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות, (אשר כזכור, הנאשם אינו כשיר לשאת בהם) לשבעה חודשי מאסר בפועל.

בהתחשב בשיקולים שהועלו ובנתונים היוצקים תוכן בתוכם, אני סבור כי יש למקם את הנאשם, כדעת המאשימה, במיקום בינוני בתוך המתחם.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים.

1. מאסר בפועל למשך 3 חודשים בניכוי ימי מעצרו של הנאשם. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום ____.
2. מאסר למשך 5 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה של גניבה.
3. אני פוסל את הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה לתקופה בת 7 חודשים, ככל שקיים בידי הנאשם רישיון נהיגה, הנאשם יפקיד אותו במשטרת ישראל בתוך 5 ימים.
4. אני פוסל את הנאשם מהחזקת רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום סיום מאסרו עבירה של נהיגת רכב ללא ביטוח.
5. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור אחת העבירות בהן הורשע לפני בתוך שנה מיום שחרורו מהכלא ישלם סך 3000 ₪. יסרב להצהיר - יאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט אייר תש"פ, 13 מאי 2020, בהעדר הצדדים.